

ХРИСТОС СЕ ЗАВРЪЩА – ОПОВЕСТЯВА СВОЯТА ИСТИНА

ПИСМО 1

Аз, **Христос**, използвам тази възможност да говоря директно на ТЕБ.

Дойдох да поправа погрешното тълкуване на учението, което проповядвах, когато бях известен като „Исус“ в Палестина преди 2000 години.

Думите ще запише лице, което през последните четиридесет години бе достатъчно чувствително в духовно отношение и достатъчно отдадено на вярата, за да получи думите ми и да действа според тях.

Настоящите ПИСМА СА ИСТИНАТА.

Те са над всички религиозни доктрини по света.

--Тези ПИСМА ще ви ОСВОБОДЯТ.

Те са предназначени за хората, които се нуждаят от сила да се преборят с ежедневните си житейски проблеми и да издържат на изпитания, болести и отчаяние; които желаят по-голяма духовна стабилност във всекидневния си живот; които търсят смисъла на битието и целта на съществуването си.

Може да се каже, че тези **Писма са МАГИСТЪРСКА ПРОГРАМА** за онези, които са готови да поемат по пътя, който аз изминах, докато бях на земята в Палестина.

Възможно е да се усъмните в горепосоченото. Докато четете настоящия текст и фактите, които излагам относно битието и произхода на личността, ще осъзнаете, че това е истина, която би могла да дойде само от най-висшия извор.

На онези, на които им е трудно да разберат **ПИСМАТА**, препоръчвам след всяка прочетена страница да размишляват върху нея. Постепенно значението ѝ ще проникне в съзнанието им, тъй като настоящите страници са връзка между вашето съзнание и моето трансцендентално съзнание.

Подходете към **ПИСМАТА** с чисто и свободно от идеи, убеждения и предразсъдъци съзнание, както малките деца преди да бъдат въведени в доктрините на човешките вярвания.

Отворете за мен необремененото си съзнание и търсец ум и аз ще го изпълня с истинско съкровище – съкровището на най-висшето знание, което щом усвоите, ще облекчи бремето на ежедневието и ще ви отведе до „зелени пасища от ярка светлина“, които символизират изобилие, радост, възторг и удовлетворяване на всяка нужда. Ще усетите какво е да сте благословени с всичко, съществуващо отвъд границите на човешкото разбиране.

Изпращам настоящите **ПИСМА** до всички хора по света с цялото си сърце и обич. Докато ги четете, ще почувствате тази любов и състрадание и ще осъзнаете, че трудностите, с които се сблъсквате във всекидневието, не са нещо неизбежно. Няма да се налага да изпитвате болка и стрес, след като разберете, усвоите и започнете да практикувате редовно **ИСТИНАТА НА БИТИЕТО**.

ЦЕЛТА НА ПИСМАТА

Писмата имат за цел да донесат просветление на света, да позволят на човечеството да изгради **НОВО СЪЗНАНИЕ** през следващите две хиляди години. Настоящите **ПИСМА** са семената за бъдещата духовна еволюция на човечеството.

Запомнете:

Духовната еволюция на „човешкото съзнание“ ще доведе до душевна и физическа еволюция в личния ви живот и в живота на хората като цяло и ще отведе човечеството до още по-хармонично състояние на просперитет.

Ако ви е трудно да повярвате на това твърдение, помислете върху събитията от последните две хиляди години и вижте сами какво е постигнато, откакто за последно разговарях лично с вас. Съществува тенденция на постепенна еволюция към **братската любов**, която проповядвах на евреите.

При предишното ми идване на земята не съществуваха хуманитарните организации, които имате днес.

Амбициите, алчността и самодоволството се приемаха за нещо напълно нормално.

Братската любов се срещаше рядко дори сред евреите, чиито пророци поколения наред ги увещаваха да обичат ближния така, както обичат себе си.

С развитието на способностите си да изпитва братска любов, човечеството направи живота си по-приятен и по-добър чрез взаимно уважение, любезност, добрини и чрез изграждането на болници, фондации за подпомагане на децата, грижа за старите хора, движения за правата на човека и много други институции, които се занимават с подобряването на живота на хората. Всички изброени неща първо са се зародили в сърцата и умовете на онези, които искрено спазват учението, което проповядвах в Палестина, и думите, с които приканвах хората да обичат ближния и да проявяват състрадание към другите.

Тази форма на духовна грижа и братска любов получи силен тласък през XIX в., когато думите ми започнаха да се проповядват с нов устрем и искреност от амвоните и да се приемат с радост от сериозни и искрени енориаши. По онова време проповедниците и вярващите се бяха разпрострели по целия свят, на всички континенти. Шабатът наистина се приемаше като ден за почивка, през който болшинството християни размишляваха върху силата на Бог. **Подобна почивка от обичайните задължения в дома и на работа по целия свят означаваше, че за 24 часа „съзнателните мисли“ се издигаха към Божествената Съзидателна Сила и създаваха редовно и мощно докосване на човешкото съзнание до Божественото и преплитането му с човешките животи.**

Хората обаче още не знаеха как да **насочват Божествената сила в духовни канали на съзидание вместо в подсилване на егото**. Вследствие на това разрастването на колективното съзнание довежда до „зловредни“ резултати, дължащи се на „силата на егото“, както и до „добри“ резултати, предизвикани от „духовното съзнание“ на вдъхновени и просветлени хора.

ЗАБЕЛЕЖКА: ПОРАДИ ТАЗИ ПРИЧИНА Дойдох именно, за да ви обясня един жизненоважен факт за битието. Моля, прочетете го внимателно.

Той е:

* Вашето индивидуално **съзнание** е изцяло отговорно за нещата, които ви се случват в живота. Вашето **съзнание** ви носи добро или лошо.*

В подсъзнанието ви са запечатани скрити спомени за травми и емоции от минали животи, които е възможно да се проявят и да окажат влияние върху съзнанието ви в настоящия живот.

*Пламенните ви молитви за облекчение може да бъдат изпълнени, но няма да помогнат много в дългосрочен план, **ако умът и сърцето ви продължават да действат в разрез с вселенските Закони на ЛЮБОВТА и ако постоянно сте настроени критично.***

Всемирните Закони на Битието се отнасят САМО за „дейностите на съзнанието“..... и са точни и строго определени те НЕ са награди или наказания от „Бог“.

Повтарям: те не са „НАКАЗАНИЯ ОТ БОГ“, а са свързани с „Причинно-следствения фактор на Съзнанието“, който привлича/зарежда електрическите частици, вследствие на което ги свързва помежду им и ги проявява в света като външно-видими **солидни форми и преживявания**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Понякога чрез молитва хората **установяват силна връзка с БОЖЕСТВЕНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ**, втъкана във всичко живо, а тя на свой ред **реагира и дейността** ѝ в кратки срокове се проявява под формата на нужните подобрения в личния и обществения живот – а хората могат спокойно да възкликнат „Ето, това е чудо!“

Но в дългосрочен план **състоянието на Личното или Националното съзнание отново ще се върне към предишните си нагласи и ще доведе до старите отрицателни въздействия върху здравето и делата, както и преди.**

Не е възможно да промените живота си за постоянно, ако не промените съзнанието си.

Поради това е нужно да се молите и постоянно да се стремите да постигнете безусловна **Любов**.

Защото през ХХ век умствените способности на хората надминаха духовното им развитие.

Учените си мислеха, че могат да обяснят процеса на сътворение и да го припишат на някаква щастлива случайност. Вследствие на това хората изоставиха морала и започнаха да се отдават изцяло на своеволия.

Така те задвижиха нова вълна на заплахата по света, тъй като започнаха да създават нова форма на „световно его-съзнание“, в пълен разрез с ЕСТЕСТВОТО на Божественото – БЕЗУСЛОВНАТА ЛЮБОВ. Човешкото съзнание блокира притока на Божественото.

ЗАПОМНЕТЕ: Все по-многобройните зловещи представи за бъдещето на няколко души, които биха останали локално ограничени преди век, днес се превръщат в

ЗАРАЗНА ДУШЕВНА ИНФЕКЦИЯ,

възвеличавана в литературата, филмите, театъра,

разпространявана по целия свят и създаваща „**Човешко Съзнание**“ подобно на тяхното, проявяващо се чрез сексуални изстъпления, насилие и извращения. Тази **ДУШЕВНА ИНФЕКЦИЯ първо** се проявява чрез егоцентричен начин на живот и създаване на технически устройства, които предизвикват сериозни здравословни проблеми, промени в климата, загиване на посевите, замърсяване на околната среда, изчезване на биологични видове и масови убийства на човешки същества.

Душевната Инфекция се проявява в човешкия характер като умопобъркано и разрушително поведение, прием на наркотици, жестокост и поквара, гангстерски операции и сексуални изстъпления. Така магнатите от развлекателната и медийната индустрия създадоха порочен кръг от пагубен и извратен начин на мислене и действия. Целта – да се привлече егоцентричния интерес на обществото.

Телевизията и киното се превърнаха в новата Библия на човешкото поведение.

В наши дни е пълно с лични трагедии, непознати преди век, и хората се страхуват дори да ходят по улиците. Домакинствата са се барикадирали зад високи стени. Семейните и социални проблеми се обсъждат редовно в публични дебати – така се поддържа сагата на човешкото нещастие.

Това е **ЗВЯРЪТ**, който броди по земите ви и покварява невинните умове **със своите зверства**.

****Това ще продължава, докато Знанието ми Христово не бъде разпознато, прието и спазвано от мнозинството от хората по земята. Защото това знание ще ви покаже как да се върнете на истинския ПЪТ НА ЖИВОТА, за да започнете да градите живота, който всъщност заслужавате.****

Защото аз съм безусловната ЛЮБОВ и говоря ИСТИНАТА, за чието съществуване много духовни умове подозират, но която се отхвърля от духовно слепите – в момента.

/////Казвам тези думи не за да ви заплашвам или накажа, а за да ви посоча източника на неопикуемите жестокости, които всекидневно изпълват вестниците и телевизионните ви екрани./////

****Единствено любовта ми към цялото човечество ме принуди да сляза през различни нива на съзнание, за да достигна измерението на човешката поквара и да ви предупредя за последствията от нея в настоящия ви живот.****

ЗАПОМНЕТЕ – ВАЖНО

Чудите се откъде се взе вируса на СПИН, който атакува системата за самозащита на човека – имунната система – и разрушава способността на хората да се размножават?

Този вирус, ако не бъдат взети мерки за спирането на разпространението му – не чрез лекарства, а чрез ДУХОВНО ОСЪЗНАВАНЕ, – ще изличи от лицето на земята онези, които отказват да прогледнат. Просветените няма да попаднат в този и други капани на битието.

Събудете се! Осъзнайте се! Собствените ви силни „импулси на съзнанието“ са импулсите на живота!

Те са силно съзидателни електромагнитни импулси!

Когато тези импулси са от злостно – насилствено – агресивно естество, те излъчват частици злостно, насилствено, агресивно, убийствено **СЪЗНАНИЕ**, което приема формата на зловредни вируси във въздуха, които се разпространяват от човек на човек.

Онова, което се ражда и подхранва в болния ум, в крайна сметка се проявява и във физическия свят. Това не е наказание от „Бог“, както повеляват църковните учения. Това е **НАУЧЕН ФАКТ НА БИТИЕТО. Поради това е изключително важно всички духовно ориентирани хора да оставят настрана „инфантилните“ представи, за да възприемат ясно **ИСТИНАТА на създанието и битието**.**

Моето ПОСЛАНИЕ до всички ЦЪРКВИ

Аз, Христос, дойдох, за да ви кажа изрично истината за произхода на „човешката личност“. Ще ви обясня точно защо и как на човечеството бе дадена присъщата склонност към своеволия и всеобхватно желание за самодоволство и самозащита.

Това не е грях, а част от естествения процес на създанието.

Не съществува „наказание“ свише!

Хората, чрез преднамерено и зловредно използване на „Силата на Егото“, сами привличат наказанията към себе си.

ЗАПОМНЕТЕ: По същата причина, по която учебници стават излишни, когато човешкият ум открива и усвоява по-напредничаво научно знание, така и настоящата форма на „Християнството“ се гради върху фалшиви доктрини, изградени въз основа на моето разпъване на кръста, и те трябва да бъдат оставени да загинат по естествен път.

ЗАБЕЛЕЖКА: Настоящата глобална криза, която предизвиква нов разпад на Международното Право и поставя основите на бъдещия глобален тероризъм, ясно показва, че нито една религия на света не разполага с необходимото познание и ефективно водачество, за да започне промените в човешките мисловни модели, които ще доведат до постигане на мир и благоденствие.

ИСТИНСКИЯТ ДУХОВЕН ВОДАЧ ще успее да покаже на паството си как и защо съвременната нагласа на човека е довела до бедствия и ужаси, създадени в „съзнанието“, и които тепърва започват да усещат в нагласата си като различни форми на епидемии и земетресения, наводнения, глад, войни, революции и други трагедии. Уверявам ви, че нито една злина, която спохожда земята, не е „природно бедствие“! Всичко вредно за благоденствието ви първо възниква в „човешкото съзнание“, а после добива форма във външните ви преживявания. **Това се опитам да кажа на евреите, когато бях на земята, – и ЗАПЛАКАХ, – когато те ми се изсмяха и отказаха да ми повярват. Нарекоха ме безумец.**

Нека църквите да не допускат същата грешка!

Църквите замират, закаменели в ритуали и догми, а техните свещеници и пастори не успяват да удовлетворят духовните нужди на търсещите Истината. Вследствие на това тези църкви се изпразват все повече и повече. **Ако искат да просъществуват, те трябва да загърбят различията си и да приемат смирено вдъхновението, което идва на земята по начини, по които понякога им се струват неприемливи. Те трябва да помнят, че аз, Христос, също не бях приемлив за евреите.** Църквите трябва да подхождат с отворени умове и сърца, за да почувстват онова, което интуитивно усещат, че е Висша Истина, а не онази, в която са се вкопчили в момента... и да изоставят старите си вярвания, които позволиха на **ЗВЯРА** да обсеби човешката мисъл.

Молете се искрено с душите, умовете и сърцата си за **истинско просветление**, а не за преповтаряне на старите лъжливи вярвания. Събудете се и осъзнайте, че тези ритуали и стари вярвания не отговарят на думите ми към човечеството, с които обещах, че то ще постигне „повелики неща“ от онези, които аз постигнах.

Междувременно, докато ви споходи истинското просветление – (след много молитви и медитация), – проповядвайте, показвайте и изживявайте:

БРАТСКА ЛЮБОВ

с цялата сила на душата, сърцето и ума си –

Всяка минута и всеки ден.

Защото, за да се пребори с разрушителните сили на глобалното съзнание, човечеството трябва да положи всички усилия, за да се придвижи бързо към следващия етап от развитието си.

СПЕШНА НУЖДА ОТ ПО-ВИСШИ ИДЕАЛИ

Нужно е всички да разберат, че съществуват ПО-ВИСШИ ИДЕАЛИ, които да се стремят да прилагат във всекидневието си.

Само чрез стремежа към тези идеали физическият свят ще бъде спасен от цялостно унищожение.

Без идеали за личността и света е невъзможно да се постигнат духовното израстване и нещата, които желаем. В момента възприемате живота си като изпълнен с мъки и лишения. Тези убеждения се представят и затвърждават от телевизиите, където виждате нещастията и бедите, които се надяват никога да не ви споходят.

Затова, за да се спаси от собственото си безумство, изразявано чрез медиите и телевизията, „човешкото съзнание“ трябва БЪРЗО да се издигне, за да види **каквото аз видях в пустинята – Реалността, изпълнена с Любов**, втъкана в битието.

ЗАБЕЛЕЖКА: Когато тази истина бъде осъзната и приета топло, **Реалността, изпълнена с Любов**, ще започне да се проявява по многобройни начини във всяко живо същество и в самата природа.

Изобилието и радостта ще подсилват осъзнаването на изобилието и радостта. **И така ще се задвижи духовна спира на все по-възвишен и прекрасен живот.**

Когато разбере ИСТИНСКОТО естество на „Битието“, човечеството ще премине към следващото стъпало на еволюцията и ще започне нова благословена форма на стремежи и лични преживявания.

За да постигнат тези цели, хората първо трябва да проумеят:

КАКВО са и КОИ са.

Нов важен въпрос, който вече навлиза в съзнанието на хората: „Кои сте всъщност зад образа, който представяте пред света?“ Какво е нужно, за да бъдете **ИСТИНСКИ**?

На тези страници ще отговоря именно на въпроса „Кои сте всъщност“ на всяко ниво от своето съществуване. **И ако успеете да приемете като свой наръчник във всекидневния живот всичко, което разбрах през шестте си седмици в пустинята, в крайна сметка ще се почувствате ЗАВЪРШЕНИ и ИСТИНСКИ, както аз станах ЗАВЪРШЕН и ИСТИНСКИ преди да се заема с лекуване и проповядване.**

Тъй като в момента на света има малко хора, които се смятат за **ЗАВЪРШЕНИ**, трябва да осъзнаете, че съществува остра нужда да **нахлуя в съзнанието ви**, за да ви поведе по новия път на мислене и чувства. Чрез подобна промяна в съзнанието ще изпитате Божествена хармония с **Реалността**, ще постигнете по-добри условия на живот и ще получите сигурност.

За да „реконструирам“ съзнанието ви, първо трябва да ви убедя – а вие да приемете, – че хората не бяха готови за голяма част от учението, което проповядвах в Палестина.

Например никога не се е задавал публично въпроса **защо** няма писмени свидетелства за детството и юношеството ми. Каква е истинската причина за този пропуск?

Също толкова важно – макар след кръщението си да прекарах шест седмици в пустинята и след преживяното да се превърнах в УЧИТЕЛ и ЛЕЧИТЕЛ, нито един хроникьор не се е опитал да опише какво се случи всъщност там, освен, че съм бил „изкушен от дявола“, бил съм „сред диви зверове“ и че „ангелите бяха с мен“. Няма нито дори „намек“ какво ми се случи в пустинята, за да мога да се върна в градовете и селата с твърдението, че „Божие царство е вътре във вас!“, и да говоря в синагогите с такъв авторитет, че еврейските старейшини да останат слисани.

Според моите ученици бе добре истината за човешката форма, в която се намирах, да бъде потулена, за да се наблегне на моята предполагаема „Божественост“ и духовност.

Според евангелията съм бил „единствен син Божи“. Защо тогава аз самият често се наричах „Син човешки“? Наричах се така, за да опровергая масовата вяра в моята „божественост“ и да внуша на хората, че съм със същия физически произход като тях. Искях да разберат, че и те могат да правят нещата, които правех аз, ако притежават моите знания и следват инструкциите ми за правилно мислене и действия.

Около земната ми личност и ДУХОВНОТО МИ СЪЗНАНИЕ са възникнали толкова много митове, че е време да ги развенчая колкото се може по-пълно, тъй като пречат на хората да се развиват духовно.

Вие, които сте възпитани в религиозни учения, трябва да се опитате да разберете, че в своите описания на живота ми в евангелията, моите ученици разказват само за онова, което лично те си спомнят, което напълно подкрепя разказите им за „свръхестествените“ ми дела. Те описват също и много от нещата, казани за мен от други през тридесетте години след смъртта ми.

След толкова дълъг период от време и заради неизбежното разкрояване на истината как биха могли да напишат моя достоверна „биография“ и да разкажат какво се случи всъщност... или пък да обяснят правилно истинските ми духовни възприятия, от които произхождаха думите и „чудесата“, които върших?

Един -единствен човек може да опише всичко както е било – и това съм аз. Поради тази причина настоящите писма ще ви разкрият Истината по начин, по който нито един страничен наблюдател не би могъл да я разкаже, независимо колко добре вярва, че е разбрал моя начин на мислене.

(Затова в продължение на четиридесет години съзнанието на моя „писар“ бе изчистено от всички ортодоксални учения и системата на комуникация помежду ни бе усъвършенствана.)

Ако моята **Истина**, представена в настоящите **Писма**, се различава от повечето неща, написани в Новия завет, трябва ли тя да бъде поставяна под съмнение или отхвърляна поради тази причина?

Затова за кратко слязох колкото се може по-близо до вашето ниво на съзнание, за да опиша живота и учението, което проповядвах преди 2000 години.

МОЕТО МЯСТО В ИСТОРИЯТА

Първо искам да отбележа, че животът и личността ми са бегло споменати в „История на евреите“, написана от Йосиф за римския губернатор и представена и на римския император.

Йосиф отбелязва, че Исус, който се опитал да смути реда и законите и да свали от власт римляните, е бил наказан и разпънат на кръст.

Според някои Йосиф е писал за друг Исус. Но това не е вярно. Аз, който по-късно станах **ХРИСТОС** и извърших така наречените „чудеса“ на лечение и материализиране, бях въпросният бунтовник. Но не бях „подстрекател“. Не поведох съпротивата срещу римляните и не смутих реда и законите нарочно.

Бунтувах се срещу тогавашните еврейски традиции и защото след пребиваването си в пустинята, **видях по-добър начин на мислене и живот и се опитах да предам знанието си на своите сънародници евреи, но без особен успех.**

Важно е да разберете, че натискът на общественото мнение оказваше влияние върху последователите ми. Макар те истински да вярваха, че носят послание, което ще „спаси душите“ на евреите, и че съм Месията и „Син Божи“, те също така бяха и земни хора, които се опитваха да си обяснят света по най-добрия възможен за тях начин. Поради това, макар да знаеха за несъгласието ми с еврейските вярвания, те нямаха желание да се отрекат от Стария завет, защото той обединяваше и сближаваше евреите през цялата им история. Тъй като желяха да запазят онова, което те смятаха за ценно в старите си закони, те се въздържаха от описание на „личността“ ми.

Учениците ми, както и Павел, изградиха собствена система от „свещени вярвания“ въз основа на онова, което искаха да запазят от сведенията за живота и ученията ми. Те проповядваха и записваха само каквото смятаха, че ще е ценно за народа – и за евреите, и за другOVERците – по онова време и за в бъдеще.

Вследствие на това те подбраха само информацията, която им бе от полза и „забравиха“ повечето от, както аз ги наричам, „тайните на Божието царство“, които така и не проумяха.

Сметнаха ги за нежелателни в изграждането на нова представа за „Божественото“ – за „Отца“.

За да запазят еврейската идея за „спасение от наказание за греховете“ посредством принасяне на жертва в храма, „личността Исус“ бе използвана като символ на „висша“ жертва, платила за греховете на хората чрез разпъването си на кръст. В онези времена това вярване имаше множество цели.

Така за смъртта ми на кръста имаше основателна и героична причина. Това доказваше, че аз съм „Синът Божи“, изпълнил конкретна мисия в самия край на живота си.

Това убеждение се оказа и голяма утеха за евреите, когато римляните разрушиха Храма, и това накара много хора да приемат християнството.

Много от еврейските и нееврейските секти не вярват в живота след смъртта. Поради това за хората бе голяма утеха да слушат как „Исус Христос“ е преодолял смъртта и е запазил тялото си. Според много от човешките вярвания по онова време, животът не е възможен без тяло. Поради това животът след смъртта би бил възможен единствено чрез възкръсване.

Това също така поддържаше името ми живо в съзнанието на хората. Аз бях „историческата личност“, загинала храбро, за да освободи хората от страховете им от ада и вечните мъки. При условие, че вярват в „мен“, те щяха да бъдат „освободени“.

Единствено поради факта, че „името“ ми все още е живо в съзнанието на хората и до днес, сега мога да се свържа с вас и да ви кажа ИСТИНАТА, която така копнеех да споделя с човечеството преди 2000 години.

РАННИТЕ МИ ГОДИНИ и ПРЕЖИВЯВАНИЯТА МИ В ПУСТИНЯТА

Родих се в Палестина. Майка ми зачена бъдещия Месия. За разлика от разпространените вярвания, аз не бях свято дете.

Когато на дванадесет години ме заведоха в храма, за да преценят старшите свещеници дали съм годен да започна религиозно обучение, те ме отпратиха, тъй като бях твърде своеволен.

Крайно разочарована, майка ми ме прибра у дома и се постара да ме възпита в набожност, каквато определяше нейното държание. Това бе невъзможна задача, тъй като бях индивидуалист и непокорен. Ненавиждах напътствията на майка си и опитите ѝ да ме дисциплинира. Като младеж станах неконтролируем – истински бунтовник!

Не приемах стриктното спазване на еврейската вяра и традиции, както ме учеше майка ми, и предпочитах смеха пред лицемерната набожност. Отказах да науча занаят, което щеше да ме вкопчи в рамките на ежедневието. Избрах да общувам с всички от по-бедните класи, пиех с тях, познавах проститутки и обичах да говоря, да споря, да се смея и да лентяйствам. Когато се нуждаех от пари, се хващах на работа за по ден-два на лозята или някъде другаде, за да изкарам достатъчно за ядене и пиене и да си осигуря развлеченията, за които копнеех.

Въпреки всичките си слабости като човешко същество – безгрижието, мързела и нехайството си, упорството и егоцентричната си решителност да мисля каквото си искам, независимо от мнението на околните за мен, аз изпитвах дълбока загриженост за хората. **Бях силно емоционален. В сегашните си речеви форми бихте ме нарекли „свръхчувствителен“ и „свръхемоционален“.** Сърцето ми бе изпълнено с топлина, състрадание и съчувствие. Дълбоко се разстройвах при гледки на болест, беди и бедност. Бях ревностен застъпник за онези, които бихте нарекли „онеправдани“. Може да се каже, че бях „човек на народа“. Живеех с хората в дух на другарство, изслушвах неволите им, разбирах ги и бях загрижен за тях.

Важно е да знаете истинския ми произход и какъв бях като младеж, защото това ме подтикна да поема по пътя, който в крайна сметка доведе до превръщането ми в Христос.

Най-много от всичко ненавиждах и се борех срещу мизерията – болестите и нищетата, – които виждах около себе си.

Това ме вбесяваше и аз се гневях безмерно, щом видех хора, облечени с дрипи, слаби и гладни, болни, сакати и въпреки това тормозени и потискани от еврейските сановници, които ги обременяваха с безсмислени стари закони и правила, като ги заплашваха, че Йехова ще ги накаже, ако не ги спазват. Заявявах пред всеки, който благоволяше да ме изслуша, че бедните страдат достатъчно и без да бъдат мачкани с безсмислени мерки, които ограничават всяко удоволствие. Какъв е смисълът изобщо да живееш, ако си роден, за да бъдеш нещастен?

Отказвах да вярвам в „справедливия“ Бог от еврейските традиции. Предсказанията на библейските пророци за „възмездието и гнева“ на Йехова спрямо хората ме отвращаваше. Хората бяха човешки същества все пак и следваха инстинктите на човешката си природа. Те бяха родени грешни, тъй че защо да бъдат съдени и заклеймявани да водят живот в страдания и бедност, понеже са нарушили Десетте божии заповеди? Не откривах смисъла в подобни твърдения.

За мен еврейската вяра представляваше един непоследователен, жесток „Бог“, с „Когото“ не исках да имам нищо общо. Струваше ми се, че ако подобно „божество“ наистина съществува, то следователно човечеството е обречено на вечно нещастие. Простотата и свободата, които откривах в хълмовете, равнините, езерата и планините, повдигаха духа ми и успокояваха недоволното ми мърморене срещу еврейския Бог. Поради това отказвах да повярвам и дума от проповедите на еврейските старейшини.

Но когато бях на около двадесет и пет години, съзнанието ми бе обсебено от нови въпроси. При все по-честите ми самотни разходки из хълмовете, бунтарската ми нагласа постепенно бе заменена от всепоглъщащия копнеж да проумея истинското естество на **ОНОВА**, което несъмнено бе вдъхнало живота на този свят чрез сътворението.

Замислих се върху начина си на живот и видях какви страдания е донесло поведението ми на майка ми и много други хора. Макар да изпитвах дълбоко съчувствие към слабите и страдащите, моята бунтарска природа ме бе подтикнала да се държа нехайно и егоистично спрямо семейството си. Тогава ме изпълни безкрайна любов към тях и установих, че съм също толкова възмутен от държанието си в миналото. Бях чувал да се говори за Йоан Кръстител и работата му сред евреите, които идваха чак от Йерусалим да слушат проповедите му. Реших да отида при него, за да ме покръсти.

На път към река Йордан бях въодушевен при мисълта, че ще бъда кръстен и ще започна нов живот. Знаех, че въпреки необузданата си емоционалност, съм надарен и с интелигентност, и с дарба за задълбочено и впечатляващо дебатиране. Бях я използвал самодоволно и за отрицателни цели, като въвеждах хората в бурни спорове. Бях пилял дарбите си, като водех живот на своеволия, лентяйство и удоволствия. Вследствие на това изгубих уважението на околните, а и самоуважението към себе си. За пръв път това ми се стори недопустимо. Помислих си, че в бъдеще бих могъл и трябва да използвам дарбите си за по-благородни цели. Вместо да вдигам шум, може би бих могъл да намеря начин да облекча бремето на онези, към които изпитвах дълбоко съжаление. До онзи момент почти с нищо не бях помогнал на никого.

МОЕТО КРЪЩЕНИЕ

Когато влязох в река Йордан, за да бъда покръстен от Йоан, очаквах да изпитам само облекчение, че поне веднъж съм направил стъпка в положителна посока, и да поправа поведението си. Очаквах да изпитам нова решимост да се прибера у дома и да удивя майка и съседите с новото си добронамерено отношение спрямо тях.

Обаче онова, което преживях, когато Йоан ме покръсти, надмина всичките ми очаквания.

Заля ме мощна вълна от невероятна енергия. Почувствах се буквално зашеметен. Когато излязох със залитане от реката, почувствах съзнанието ми да се извисява по необикновен начин. Приток на сияйно щастие ме издигна до състояние на екстаз. Обгърна ме силна Светлина.

Замаян се отдалечих от реката и вървах ли вървах, без да знам накъде отивам. Продължавах сляпо напред, докато не се озовах в пустинята.

***Запомнете!* ШЕСТТЕ СЕДМИЦИ В ПУСТИНЯТА** бяха период на цялостно пречистване на човешкото ми съзнание. Старите ми убеждения, нагласа и предразсъдъци се стопиха.

Бе настъпил моментът да споделя с възприемчиви хора всичко, което почувствах, „видях“, осъзнах и разбрах.

(За да ви помогна да забравите старите въображаеми представи за библейско „божество“, ще избягвам да наричам „Бог“ с това название и ще използвам терминология, предназначена да разгърне съзнанието ви да приеме какво „същност стои“ зад всички земни форми, цветове, звуци, емоции и схващания.

Тази терминология ще придобие още по-голямо значение за вас, ако редовно се молите и медитирате.)

КАКВО ПОЧУВСТВАХ В ПУСТИНЯТА

Извисих се сред сияйна светлина и ме изпълни сила и мощ. Изпитах екстаз и радост и осъзнах, че ТАЗИ СИЛА е истинският Създател, сътворил всичко живо на света.

Божествената вътрешна хармония, покой и усещане за свършено удовлетворение в онзи прекрасен миг бе истинската същност на Реалността – Съзидателната Сила, вдъхнала Живот на сътворението и битието.

Какво „видях“, осъзнах и почувствах, докато бях в пустинята.

Издигнах се до друго измерение на съзнателно възприятие, което ми позволи да видя ИСТИНАТА за живота и битието. Видях съвсем ясно истинското и фалшивото в мисленето на човека.

Осъзнах, че „Съзидателната Сила“, която чувствах, е безкрайна, вечна, универсална и изпълва пространството отвъд небето, океаните, земята и всички живи твари. Видях, че ТЯ е СИЛАТА НА УМА.

ТОВА бе СЪЗИДАТЕЛНАТА СИЛА на УМА.

Тази „БОЖЕСТВЕНА СЪЗИДАТЕЛНА СИЛА НА УМА“ бе навсякъде и всякога.

Осъзнах, че човешкият ум произхожда от БОЖЕСТВЕНИЯ СЪЗИДАТЕЛЕН УМ, но в сравнение с него е само като свецица на фона на слънцето.

Понякога човешкото ми зрение бе така духовно изострено, че виждах през скалите, земята и пясъка – струваха ми се само като „малки блещукащи прашинки“.

Осъзнах, че нищо не е истински твърдо или солидно!

Винаги когато се усъмнях в реалността на онова, което ми се случваше, промените във феномена спираха и много по-късно открих, че:

Ако изпълня мислите си със силно УБЕЖДЕНИЕ,

Мога да предизвикам промени в „сияещите прашинки“

(които в наши дни науката нарича електрически заредени частици)

и така да предизвикам промени в начина, по който изглежда скалата или каквото друго изучавах с поглед.

В този миг осъзнах какво мощно въздействие оказва УБЕЖДЕНИЕТО или непоклатимата ВЯРА върху заобикалящата ни среда, когато се изрече команда или дори убеждение.

Още повече се удивих от това, че съзнанието ми се отвори от „космичното осъзнаване“, че онова, което виждах всъщност бе „Съзидателната сила“ на **Самия Божествен Ум**, която се проявяваше видимо чрез „сияещите прашинки“.

И не само това, но и **външният им вид** можеше да бъде сериозно повлиян само чрез силата на човешката мисъл.

Осъзнах, че във вселената няма твърда материя – всичко видимо е проява на различни „състояния на съзнание“, което определя състава и формата на „сияйните прашинки“.

Поради това всички външни форми са проява на вътрешно съзнание.

Осъзнах, че ЖИВОТЪТ и СЪЗНАНИЕТО са едно и също.

Невъзможно е да кажем „Това е ЖИВОТ“ и „Това е СЪЗНАНИЕ“.

Съзнанието бе Животът и Животът бе Съзнанието и „Съзидателната Сила“ и на двете; **БОЖЕСТВЕН ВСЕМИРЕН УМ** отвъд вселената и втъкан в нея.

Осъзнах, че хората придават най-голяма важност на **индивидуалността и формата**. Те не биха могли да си представят, че умът или интелигентността се проявяват по друг ефективен начин освен посредством индивидуалната форма. Поради това евреите си бяха изградили представата за грандиозно върховно същество, притежаващо всички черти – положителни и отрицателни – на човешко същество. Това даде възможност на пророците да вярват в – и да говорят за – гнева, заплахите за наказания, болестите и чумите, изпратени от Йехова в отговор на простъпките на човечеството. Но тези представи бяха митове. Те не съществуваха.

Осъзнах, че във всички измерения на битието, УМЪТ – проявата на интелигентност – бе единственият важен фактор, свързан със сътворението и самия човек. Поради това „Битие“ трябва да бъде пренаписано: **Преди сътворението бе ВСЕМИРНИЯТ УМ – Съзидателната Сила зад самото сътворение и вътъкана в него.**

След като откъд всякакво съмнение „видях“, че **Съзидателната сила на ВСЕМИРНИЯ УМ** е навсякъде в безкрайната шир на небето и мъждукаща във всяка земна форма, усетих порив да се огледам. Видях само камъни и скали. И тогава изведнъж зърнах образа на красива земя, в която растяха всевъзможни растения, храсти и дървета, дори птици хвъркаха от дърво на дърво и животни пасяха в тревата.

Гледах видението удивено и „видях“, че всяко от растенията и дърветата – и да, всяко животно и птица – всъщност са изградени от стотици групички безкрайно малки единици (съвременните ви учени ги наричат „клетки“), които се трудят неуморно и в дух на хармония и взаимопомощ, за да изградят тъканта на различни органи и вътрешни системи, както и външния вид на живото същество.

Съзерцавах тази чудна активност дълго време, макар времето вече да не бе от значение за мен. Докато се вирах, си мислех: „Кой би предположил, че под външната обвивка от козина, пера и кожа, групите единици работят неуморно, за да дадат живот, форма, храна, лек, закрила, издръжливост на телата на толкова много различни видове същества ?“

Вниманието ми бе привлечено от интелигентно извършваната РАБОТА.

Тогава осъзнах, че **РАБОТАТА** е неразривна част от **Дейността на Съзидателната Сила** от най-малката „единица“ (клетка) в живия организъм до най-развитото същество във вселената – човека. В системата на живите организми цялата работа се извършва под ръководството на **Божествената Съзидателна Сила**, в която са заложени плановете и конструкциите на сътворението. Видях какви са всъщност тези плановете и конструкции – „форми на съзнанието“, които можем да наречем **ДУМИ**, тъй като всяка **ДУМА** *обозначава специална форма на „съзнание“*.

Така изначалната **ДУМА** в „**Съзнанието на Съзидателната Сила**“ се проявява във видимия свят. **ДУМАТА**, а в следствие и „**Моделът на Съзнанието**“, остава в рамките на **БОЖЕСТВЕНИЯ СЪЗИДАТЕЛЕН УМ** и се проявява непрекъснато.

Тогава „видях“, че всичко във вселената наистина „живее, движи се и съществува“ в **Съзидателната Сила на ВСЕМИРНИЯ УМ**, който бе безкраен и вечен и бе единствената истинска **Реалност**, от която се проявяват индивидуалните форми.

Изпитах признателност, че всичко в света произтича и в същото време се съдържа в тази най-висша **Съзидателна Сила на Божествения Ум**. Дивях се на тайната дейност, която се извършваше във всички живи твари, включително и в човешкото тяло, и се чудех как подобни малки единици могат да работят интелигентно според конкретно зададени планове и да градят безпогрешно зададената им форма – ствол на дърво, листо, цвете, плод, насекоми, птици, животни и човешки тела.

Тогава осъзнах още по-ясно, че именно **„Съзидателната Сила“ е Изворът на цялата „интелигентна дейност“ във вселената.**

Ако човечеството изобщо притежава интелигентност, то това е, защото я черпи от **„Всемирния извор на всичко живо“.**

Освен това ми бе показано, че **Божествената Съзидателна Сила** винаги работи според конкретни основополагащи принципи на конструиране.

Показано ми бе, че:

Също както хората имат ясни характеристики и точно определен „характер“ в начина, по който се представят в света като цяло, **СЪЗИДАТЕЛНАТА СИЛА** също има ясно определено „естество“ – отличителни характеристики, които отчетливо се разпознават в начина, по който са създадени и поддържани всички живи същества, растения, животни, птици, хора.

„Видях“, че тези „принципи“ и „характеристики“, наблюдавани в процеса на сътворение, са фиксирани и неизменни **ЗАКОНИ**, които обуславят цялото битие.

Тези **ЗАКОНИ** са толкова неразривна част от живота, че не подлежат на съмнение. Те са постоянни и неизменни, но не биха съществували, ако Съзидателната Интелигентна Сила не се проявяваше из цялата вселена. Тези „принципи“ на сътворението, характеристиките на **Самата Съзидателна Сила**, са следните:

(Предавам ги в сегашно време, защото тези „принципи“ са вечни.)

1. „Естеството“ на „Съзидателната Сила“ е ИЗРАСТВАНЕ.

Всичко живо неизменно расте. **ИЗРАСТВАНЕТО** е всемирна характеристика, неизменен принцип на съществуването.

2. „Естеството“ на „Съзидателната Сила“ е ХРАНЕНЕ И ПОДХРАНВАНЕ.

Храненето и Подхранването са нормални и удивително подредени процеси, които се извършват в телата ни, и са очевидни за всеки, който си направи труда да се вгледа в тях. Храненето е осигурено на всички живи същества според нуждите им и храната се смилва, за да осигури добро здравословно състояние. Когато малките се родят, майките им вече са натежали от мляко, готово и чакащо новороденото. Това също е неоспорим тайнствен принцип на битието.

Науката не може да обясни защо е възникнала такава случайна функция в организма, която гарантира оцеляването на видовете. Сама по себе си функцията може да бъде разбрана, но не и причината за възникването ѝ.

3. „Естеството“ на „Съзидателната Сила“ е ИЗЦЕЛЕНИЕ.

Изцелението е естествена характеристика на битието и може да се каже, че е естествен „Процес на Усъвършенстване“, който гарантира комфорта на индивида, но никой не може да обясни какво предизвиква действието лекуване.

4. „Естеството“ на „Съзидателната Сила“ е ЗАКРИЛА.

Закрилата е неизменна характеристика на Съзидателната Сила и привидно „чудодейното“ ѝ действие в света е насочено към закрила. (Днес медицинските ви учебници описват различните защитни системи в тялото ви, но в пустинята аз „видях“ характеристиките на Закрилата, присъща на Интелигентната Съзидателна Сила по следния начин:

Докато наблюдавах вдъхновено растения, птици и животни, видях как всяка „нужда от закрила“ в телата им е осигурена с любов и най-голямо внимание към всяка подробност.)

5. Характеристиката на „Закрилата“ се съчетава с другата динамична характеристика – ЗАДОВОЛЯВАНЕ НА НУЖДИ.

Това е нагледно представено чрез обезпечаването на коса, козина и пера, които защитават кожата на живите същества и им осигуряват топлина в студа и охлаждане в жегата. Видях, че нежните окончания на жизненоважните и чувствителни пръсти на ръцете и краката са защитени чрез копита и нокти.

Веждите защитават очите от потта, клепачите и миглите - от прах и увреждания. Осъзнах, че животните, които привличат мухи, са снабдени с опашки, пригодени бързо да ги прогонват.

Каква щастлива, радостна любов и грижа изразяват тези дребни физически функции, които изглеждат незначителни, а на практика са жизненоважни за комфорта на всички живи същества. Тези физически луксове, прибавени към основната физическа конструкция, са резултат от Интелигентност, която е предвидила съществуването да бъде удобно и да носи щастие – свободно от стреса, който хората и зверовете биха изпитвали, ако тези „луксозни атрибути“ не им бяха дадени!

Дори естествените функции са толкова интелигентно и удобно проектирани, че предизвикват искрена благодарност. Всичко е дискретно скрито от поглед. Колко благословено и щастливо е човечеството, че се появява на този свят осигурено с всичко необходимо! Отново ме изпълни благодарност и възхищение и аз се извисих на крилете на златната светлина в екстаз, защото „видях“, че освен свободата от стреса, живите същества са създадени така, че да изразяват неизчерпаемо любещата **ПРИРОДА** на **Съзидателната Сила**. По тази причина те са оборудвани с крайници – ръце, крака и пръсти, които им позволяват да се движат, да тичат, скачат и танцуват, да изразяват най-съкровените си мисли и чувства. Усетих дори, че ако човечеството закопнее да полети и повярва с цялото си сърце, че може да го постигне, то накрая на хората вероятно ще им пораснат и криле.

В този миг на разбиране на **ЕСТЕСТВОТО** на „Съзидателната Сила“ аз осъзнах изцяло **ЛЮБОВТА**, която ръководеше **РАБОТАТА** на **Всемирната Интелигентна Съзидателна Сила**.

Докато размишлявах над тази **ЛЮБОВ**, аз осъзнах, че "майката" в сътворението подхранва, защитава, задоволява нуждите и се опитва да насърчава изцеление в потомството; това прави **ЛЮБОВТА**.

6. Присъщата характеристика на ЛЮБЕЩАТА ИНТЕЛИГЕНТНА СЪЗИДАТЕЛНА СИЛА, дала на създанието индивидуалната му форма и „съществуване“, е РАБОТАТА.

Тя работи за нас, в нас и чрез нас.

Нейната „работа“ винаги, винаги, винаги е водена от ЛЮБОВ.

Това космично прозрение ме изпълни с радост и удивление. В какъв прекрасен свят сме живеели! Това беше кулминационната точка в моето просветление и цялостното ми виждане за **ИСТИНАТА** относно **ИЗВОРА НА ВСИЧКО СЪЩЕСТВУВАЩО**.

Вече бях „видял“ реалността на физическите тела, съставени от различните групи от идентични „безкрайно малки единици“, които работят в дух на сътрудничество и хармония за изграждане на отделните компоненти на тялото – от плътта и костите до кръвта, очите и косата. Единствената разлика между тези групи **се крие в типа работа**, обусловена от общите им цели.

Не е ли именно **БОЖЕСТВЕНИЯТ ИМПУЛС** вдъхновението на цялата тази интелигентна, целенасочена дейност в организма, както и в основата на човешкото поведение, когато хората работят в синхрон, за да постигнат определена цел? Те черпят интелигентност и целенасоченост от **Съзидателната Сила, но същевременно колко се различава поведението на човека, когато е ангажиран със земни дела или друг съвместен проект, където неизбежно възникват спорове и разногласия.**

Осъзнах **БЕЗКРАЙНАТА СИЛА** на „Интелигентното Творчество“, неизменно присъстващо в създанието, която поддържа реда, сътрудничеството, хармонията, всекидневната продуктивност, които никой човек никъде по света и в никое време не би могъл да надмине.

7. ОЦЕЛЯВАНЕТО е естествена характеристика на „Съзидателната Сила“. Във всеки случай то осигурява на всички живи същества възможността да се лекуват от болести и наранявания, да се хранят, за да поддържат телата си здрави, както и да създават поколение, за да гарантират оцеляването на вида. Това бе единствената реалност, в която човечеството може да е напълно сигурно, и **нейната** дейност остава непроменена година след година. Слънцето, луната, звездите остават по местата си в продължение на хилядолетия и бе доказано, че всички те следват свой собствен път на движение – това явление е част от голямата схема за оцеляване на сътворението.

Щом това е така, как да не е възможно оцеляването на вечния огън на Любещата Интелигентна Съзидателна Сила, скрита в сътворените същества във вселената? Ето защо, този свят е просто сянка и изображение на скритите светове на Любещата Интелигентна Съзидателна Сила отвъд това измерение. Реалността на цялостното сътворение лежи отвъд видимия свят.

8. Неизменна характеристика на Любещата Интелигентна Съзидателна Сила е РИТЪМЪТ.

Видях РИТЪМ в начина, по който е устроен света.

Всичко е подчинено на сезоните, които вдъхват живот – сезонът на растеж преминава в сезон на узряване и беритба, както и образуването на семена, които осигуряват оцеляването на растителните видове. Следва постепенното умиране и период на почивка през зимата. Но не се допуска нищо сътворено и живо да изчезне. Слънцето и луната изразяват тези характеристики във вселената. Този ритъм се вижда ясно дори при женските на всички видове живи същества.

Следователно за всичко живо има време за поява и време за беритба. От това следва, че самият човек подлежи на приливи от израстване и успехи и отливи на застой.

9. Присъща характеристика на Любещата Интелигентна Съзидателна Сила е ЗАКОН И РЕД.

Неизменният ред и надеждност на съзиданието при управлението на малките единици („клетките“) в тялото ми се сториха удивителни и далеч надминаващи всяко човешко начинание. Следователно цялата вселена работи в рамките на система на свършени ЗАКОН И РЕД.

Осъзнавах на все по-високи и по-високи нива на духовна екзалтация, че „съзидателната сила“ проявява интелигентна целеустременост и любеща загриженост спрямо всички живи същества. Разбрах, че животът не е нещо мъгляво и аморфно, а интелигентна любеща съзидателна сила, която почувствах в себе си като неопишуемо извисено състояние на съществуване, възприятие, сияние, екстаз, радост и любов. Усетих, че съм едно цяло с нея – изпълнен с нея – и едно цяло с всичко около мен, едно цяло с небето и звездите.

И – най-прекрасното и изумително от всичко – самото „Естество“ и „Функция“ на тази „Съзидателна Сила на Отца“ бе да работи така, че да създава радост, красота и уют, за да гарантира благосъстоянието на човечеството, да осигурява на хората вътрешна радост, здраве и комфорт и да вдъхновява хората с нови знания и прозрения.

Изпълниха ме славни видения за съзиданието. Ако наистина се обединим и станем пречистени проводници и инструменти на „Интелигентната Съзидателна Сила“, можем постепенно да издигнем съзнанието си, докато не започнем истински да изразяваме чрез умовете и сърцата си самата „ПРИРОДА“ на „Всемирната Съзидателна Сила“. Тогава „животът на земята“ наистина ще се превърне в непрекъснато „райско преживяване“ и ние ще навлезем в състояние на вечен живот.

Това несъмнено е истинската цел на съзиданието, помислих си. И ми дойде на ум, с прилив на въодушевление и любеща радост, че това е целта, заради която човекът е възникнал и еволюирал! Но дори и в наши дни, макар човечеството да е толкова несъвършено в поведението си, абсолютно всичко е възможно за него в бъдеще, тъй като, въпреки всичките си простъпки, то е едно със „Съзидателната Сила“ и „Съзидателната Сила“ е в него, давайки му живот и всичко, от което се нуждае.

Щом осъзнах това, душата ми се издигна във висините на такъв възторг, въодушевление и върховен екстаз, че сякаш сърцето ми щеше да се пръсне. Имах чувството, че тялото ми се разтваря в Силата вътре в мен. Бях залян от **СВЕТЛИНА** и **Я** виждах и навсякъде около себе си да огрява пустинята.

Сърцето ми пееше възхвали. Колко прекрасна и красива бе Любещата Съзидателна Сила, която вечно работи в и чрез нас!

Какво ЧУДО представляваше сътворението!

Извиках на глас:

„**ТИ** си **ИЗВОРЪТ на БИТИЕТО**, едновременно създателят и проявлението в и чрез създаденото – няма нищо в цялата вселена, което е отделно от безмерната, вечната безкрайност на **БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ**, от **Съзнанието на Съзидателната Сила**, което си ти. Как тогава е възможно човечеството да е толкова грешно и защо хората страдат от болести, мизерия и бедност? Кажи ми, о, любещ, **любещи „Отче“**, **Творческа Сила**, защото съм така обременен от болката на окаяните хора?“

Тогава ми бе показана реалността на „земното състояние“ на всички живи същества.

Почувствах огромно възмущение, защото най-сетне щях да проумея как подобна любеща **Божествена „Съзидателна Сила“** би допуснала творенията ѝ да понесат такива страдания.

Бе ми показано, че всяко сътворено живо същество би трябвало да бъде в добро здраве, обгрижвано, хранено, защитено, лекувано, отглеждано в мир и изобилие и да се радва на подредено общество от „същества“, които се обичат.

(В момента на сътворението обаче възникнали два ОСНОВНИ ИМПУЛСА, които гарантирали индивидуалността, и именно те контролират съзнанието на човечеството.

Тези ИМПУЛСИ ми бяха обяснени подробно, но информацията пазя за бъдещо Писмо, когато ще бъдете в състояние по-добре да я разберете)

Беше ми показано следното видение:

Първо видях новородено бебе като „светлина“ – форма на живот на „Съзидателната Сила“.

Докато бебето растеше, минаваше през детството и след това стана мъж, чистата **СВЕТЛИНА** на „Съзидателната Сила“ постепенно помръкна и накрая бе затулена изцяло от плътна пелена, от вериги и ремъци. Замислих се върху смисъла на видението и ме осени ясно разбиране, което може да бъде изразено чрез следните думи:

„От раждането до смъртта хората вярват и настояват, че петте им сетива – зрение, слух, допир, мирис и вкус – правилно отразяват „реалната им същност“, както и света около тях. Тъй като те черпят силата на ума си директно от Божествената „Съзидателна Сила“, начинът им на възприятие се преобразува съгласно убежденията им.

Всеки ремък представлява привични мисли на човека, реакциите му спрямо хора и събития, предразсъдъци, омраза, враждебност, тревоги, мъки – всичко, което го държи вързан и пречи на Светлината да достигне вътрешното му зрение, черпено от „Съзидателната Сила“. Така човек неусетно навлиза в тъмнината. Той вярва, че израства, съзрява и опознава света, което ще му позволи да напредва и да се развива, т. е. да преуспее – целта на повечето хора на земята.

В действителност колкото повече човек съзрява и се обиграва в светския живот, толкова по-силно се затяга хватката на веригите и ремъците, които го държат в плен на неразделните ИМПУЛСИ „Свързване – Отхвърляне“.

Освен това всяка верига е изкована от измамни и егоистични желания, алчност, агресия и насилие. Тези вериги са тежки и обременяват душата на човека, която е „силата на съзидателното съзнание“ дълбоко в него. Веригите и ремъците се затягат все по-силно около него с всяка изминала година, докато той не осъзнае какво си причинява, не разкъса чрез разкажание всяка брънка и ремък и не се реваншира на онези, които е наранил.

От видението научих за най-ценния аспект на битието. Човек се ражда с целия потенциал да изгради своя прекрасен живот, но той сам, като се поддава на егоистичните си копнежи и омраза, изгражда своя затвор от нещастие, от който няма изход, докато не осъзнае **ИСТИНАТА ЗА БИТИЕТО.**

Всички проблеми на тежкото битие се коренят в мисловните процеси на самия човек!

Само човешките „форми на съзнание“, мисли, думи, чувства и действия създават трудно преодолима бариера между съзнанието на хората и Всемирното Съзидателно Съзнание, което изпълва вселената чрез всяко листо, дърво, насекомо, птица, животно и човешко същество.

Бяха ми разкрити и ЗАКОНИТЕ НА БИТИЕТО, които контролират човешката способност за създаване на нови условия и среда на живот, взаимоотношения, постижения или провали, просперитет или бедност.

Човек ще стане такъв, какъвто **ВЯРВА**, че е дълбоко в себе си – било то добър или лош. Другите ще му сторят онова, от което той се **СТРАХУВА**, че ще му сторят.

Човек трябва да се държи с другите така, както се **НАДЯВА**, че те ще се държат с него, тъй като създава „модел на съзнание“, който ще се върне към него в степената, в която той го прилага спрямо околните.

Болестите, от които човек се **УЖАСЯВА**, ще го повалят, тъй като чрез страха си той създава „модел на съзнание“ на онова, което най-малко иска да преживее.

Онова, което човек излъчва чрез ума и сърцето си, ще му се върне под една или друга форма, но помнете, че каквото посеете, това ще пожънете. Силните емоционални мисли са „семена на съзнанието“, засадени в рамките на съзнанието ви. Те ще пораснат и ще родят плодове със същия заряд, които след това ще берете.

Това са плодовете на свободната воля.

Няма начин човекът да избяга от онова, което мисли, казва и прави, тъй като е роден от силата на Божественото Съзидателно Съзнание и по същия начин твори онова, което си представя.

Онези, които искат да им се случва добро, първо трябва да се отнасят с добро към другите. Съществуването им трябва да е благословия за околните.

Когато такива хора живеят в хармония с другите, те живеят в съзвучие със силата на всемирното съзидателно съзнание

и се вливат в потока на Майката „природа“, която представлява израстване, закрила, подхранване (физическо, умствено, духовно), изцеление и задоволяване на нуждите в рамките на система на закон и ред.

Как да ви опиша светлината, която ме изпълни, трансценденталния блясък на сияйната радост и безбрежна любов, които заляха и обгърнаха цялото ми същество със силата си, докато не извиках от натиска ѝ върху ума и сърцето ми. Усещането беше толкова силно, че сякаш телесната ми форма щеше да се разпадне. Когато ме осени това върховно, възвишено разбиране за Реалността, за Извора на Битието и истинската природа на самото сътворение – и на сътворението на човечеството, – духът ми се издигна и тялото ми стана леко като перце.

В онзи момент така се издигнах в Самата Божествена Съзидателна Сила, че самият аз се почувствах почти „Божествена Личност“, тъй като усещах в себе си високо ниво на „Естеството“ на „Съзидателната Сила на Отца“ и усещах Нейната мощ и любеща грижа за цялото човечество. Поради това по-късно можех да кажа истината: „Само аз познавам и съм виждал Отца“.

В онзи миг закопнях да проповядвам, да лекувам, да утешавам, да разведрявам, да храня и да спася хората от болка и мизерия.

Копнеех да ги освободя от страха им от митичния „отмъстителен бог“!

Щом се върнех да има кажа истината и да подчертая „реалността“ на „Съзидателната Сила на Отца“ – **СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ**, – като удовлетворя всяка тяхна нужда, те само трябваше да „попитат, потърсят, помолят“ и всичките им нужди – независимо какви – щяха да бъдат задоволени.

С каква радост само щях да им съобща „добрата вест“, че „избавлението от страданията“ е на една ръка разстояние само ако предприемат нужните стъпки да прочистят сърцата и умовете си от **ДВОЙКАТА ИМПУЛСИ** на проявеното „битие“.

Мислех си, че задачата ми е съвсем проста, тъй като хората се нуждаеха само от разбиране и самоконтрол.

(– Спуснах се надолу към вашите вибрации, за да пресъздам какво бе състоянието на духа ми по време на престоя ми в пустинята. Опитайте се да навлезете в моето „състояние на съзнанието“ в онзи момент. Това ще е невероятна помощ и за разбирането ви на моя разказ. Толкова много неща, като например дарбата ми да лекувам и способността ми да „ходя по вода“, ще ви се изяснят. Тогава ще ги видите в истинската им светлина – като естествена последица от новото ми разбиране за **„Съзидателната Сила на Отца“**.)

Ако, между другото, четете евангелията от Матей и Марко, техните разкази ще добият ново значение за вас. –)

Да се върнем към последните часове от просветлението ми – стоях сам в пустинята, получил прозрението, че човекът (макар не по своя вина) създава пречки за настройването си към хармонията на **„Съзидателната Сила на Отца“**. Нямах повече търпение да се върна и да проповядвам, лекувам, утешавам и да избърша сълзите на онези, към които изпитвах толкова дълбоко състрадание.

Но някак си не ми се щеше да напусна това „свято място“, където бях така просветлен и се преобразих духовно.

От друга страна обаче ме очакваше прекрасно бъдеще!

Щях да обиколя всички градове, села и паланки и да казвам на всеки срещнат ДОБРАТА ВЕСТ! „Небесното Царство“, онова място, където няма болести и всички нужди са задоволени, е *вътре* в самите нас! Защото *знаех*, че с „Отца“ сме „едно“, сега, след като съзнанието ми бе пречистено от старите мисли и идеи, аз щях да им донеса цял за болестите. Щях да ги науча как да се избавят от бедността.

Когато **СЪЗНАНИЕТО НА ОТЦА** вътре в мен започна да помръква и аз постепенно се завърнах към човешкото си съзнание, усетих глад и проявлението на всичките ми човешки мисли и представи.

Реакциите ми към преживяванията от шестте седмици започнаха да се променят. Нормалното ми човешко усещане за „мен самия“ и за моите желания обсеби мислите ми.

„Случи ми се нещо удивително и напълно неочаквано! – ликувах аз. – Бе ми разкрито знание, до каквото никой друг не се е докосвал.“

Тържествувах, тъй като най-накрая съмненията и бунтът ми срещу отмъстителния „бог“ на традиционните ортодоксални евреи се оправдаваха. В крайна сметка се бях оказал прав!

Кой да си помисли, че човешкият ум може да бъде толкова креативен, че настойчивата мисъл или силното желание всъщност могат да се проявят във видимия свят? Осъзнах, че Моисей е знаел поне част от това, защото той бе извършил някои доста чудати неща, когато израилтяните били в безизходица.

Той ги повел и променил съдбата на поробения си преди това в Египет народ.

Сега можех да се върна и да освободя народа си от стриктния контрол на собствените му Учители.

Гладът и болките ми се засилиха. Хрумна ми, че мога да превърна камъните в хляб, за да утоля копнежа си за храна, защото си спомних, че **„Съзидателната Сила на Отца“** действа чрез съзнанието ми и следователно мога да подчиня всичко във вселената на волята си.

Тъкмо се канех да изрека „думата“, която щеше да превърне камъните в хляб, когато нещо ме спря.

Осъзнах, че **„Съзидателното Съзнание на Отца“** осигурява цялостна закрила, хранене, задоволяване на нуждите, следователно то щеше да се погрижи и за глада ми, ако помолех „Отеца“ за облекчение.

Разбрах, че ако, бидейки в нужда, незначителната ми човешка същност използва „Съзидателната Сила“ по егоистични причини, така ще издигна преграда между **„Съзидателното Съзнание на Отца“** и мен, и всичко, което току-що бях научил, вероятно щеше да ми бъде отнето.

Това ме уплаши и бързо помолих **„Съзидателната Сила на Отца“** да ми вдъхне достатъчно сили, че да се върна в поселищата и Назарет. **Помолих гладът ми да бъде утолен по начин, който е удачен за мен.**

Веднага гладът ми се уталожил и почувствах прилив на енергия из цялото си тяло. Това доказва, че всичко, което бях видял, чул и разбрал, бе **„реално“**, а не мираж, породен от престома ми в пустинята, изгладнял и сам.

Новият прилив на енергия ми даде възможност бързо да потегля по каменистите пътеки и да изляза от пустинята.

По пътя срещнах добре облечен мъж, мил и с приятна външност. Той ме поздрави топло и изрази загриженост, щом зърна занемарения ми външен вид и измършавяло тяло.

Сложи ме да седна на един камък и подели с мен вкусните си хляб и месо. Зачудих се какво ли прави на толкова отдалечено и пусто място и откъде идва. Попитах го, а той само се усмихна и не изглеждаше ни най-малко изненадан, когато му казах, че съм прекарал в пустинята толкова много дни, че съм изгубил представа за времето. Обясних му как съм прозрял истинската природа на **Създателя на света и Законите на Битието**. Той само се усмихна и кимна.

„Връщам се при своите хора, за да им предам всичко, което научих. – заявих радостно аз. – Защото ще успея да ги излекувам и избавя от болест и беди.“

Непознатият отвърна тъжно: „Ще са нужни хилядолетия.“

Понечих да го смърдя за липсата му на вяра, когато забелязах, че той е изчезнал.

Тогава разбрах, че ме е навестил Божи пратеник, за да ме подкрепи с хляб и **месо** и добронамерено да ме предупреди, че мисията ми може да се окаже нелека, въпреки ентусиазма ми. Посърнах от това предупреждение. Въодушевлението ми започна да се топи. Разстоянието до първото село по пътя ми се стори безкрайно. Как една промяна в мислите на човек води до промяна в настроението!

Хрумна ми, че мога още по-несъмнено да докажа истинността на онова, което ми бе показано, като скочех от ръба на някоя пропаст и така да скъся значително пътуването си. Тъкмо когато се канех да го направя, ме осени неприятната мисъл, че се опитвам да „докажа“ реалността на просветлението си. Ако ми бе нужно такова доказателство, то значи се съмнявах и вероятно щях да загина, а и освен това ми бе показано, че винаги мога да насоча мислите си към **„СЪЗИДАТЕЛНОТО СЪЗНАНИЕ НА ОТЦА“** и да помоля за разрешаване на всеки проблем. Колко бързо бях забравил **Истината!**

Затова започнах да се моля и разпалено да искам прошка, задето бях толкова слаб, че да се поддам на фантазиите си и да се опитам да постъпя по свой начин.

Отново отговорът дойде под формата на прилив на сили и краката ми се понесоха по-бързо по неравния терен. Открих също, че изминавам дълги разстояния толкова бързо, че сякаш се движех извън нормалните рамки на времето, през по-леко измерение, където човешкото съществуване се издигаше над тежкото робство на изтощително изразходване на енергия. Ходех толкова леко, че самото движение ме ободряваше. Ликувах, защото бях открил ключа към „по-изобилния живот“!

Малко по-късно, вече напълно спокоен, мислите ми се заряха и си припомних срещата със странника и добротата, която той прояви. Спомних си обаче и за предупреждението му, старата ми природа отново се завърна и изпитах дълбоко възмущение, че си бе позволил да предсказва как ще се развива работата ми. Реших, че той не знае нищо за бъдещето ми и изтиках предупреждението му от мислите си.

„Та със знанията си – помислих си аз – мога да постигна неща, които никоой не е правил преди. Вместо да се мъча в живота, можех лесно да натрупам средства, да привличам последователи където и да отида и да споделя знанията си с тях, за да улесня и техния живот. Можех да излича от света всяка болка и страдание.“

Докато премислях многобройните места, които можех да посетя, усетих че краката ми се отделят от земята и се извисявам все повече, докато не стигнах до най-високия връх на стръмна планина, издигаща се над околните равнини.

Разкри се изглед към цялата околност. Усетих предишното ми въодушевление да се завръща. Щеше да е толкова лесно да събера хора и да споделя с тях всичките си знания. Щях да стана влиятелен и дори известен като човека, спасил човечеството от всички болести и беди. Щях да спечеля възхищението и уважението им и нямаше да ме запомнят като лентяй и нехранимайко.

Изведнъж, със силен шок, всичко, което бях научил само преди няколко часа, заля съзнанието ми.

Нима не бях научил, че единственият начин да просперирам бе да изоставя своеволията и да се обръщам за помощ към „ОТЦА“ във всяко свое начинание?

Тогава си спомних, че сътворението има свои собствени цели, които трябва да изпълни. Процесът на индивидуализиране бе създал ефекта на „притегляне и отблъскване“ и „вземане и даване“ в човешкото поведение. Въпреки че тези човешки характеристики носеха големи неволи на хората, нима именно неволята не ги принуждаваше да търсят по-добър **живот**, за да открият истинското щастие? Осъзнах, че неволите имат своето място в човешкото съществуване.

Имах ли право да дам на хората информацията, която само аз знаех, за да обезсиля ефектите на „процеса на индивидуализиране“?

Разбрах, че съм размишлявал от „централна точка“ на своята индивидуалност – „егото“ – и че поривът на егото е онова, което издига прегради между човечеството и „**Съзидателното Съзнание на Отца**“. Затова моята „Централна точка на човешки желания“ трябваше да бъде покорена, ако исках да живея в пълна хармония със своя „**Отец**“, както най-искрено възнамерявах. И така, продължих по пътя си, размишлявайки какво ли ме чака и как най-добре да преодолеея импулсите, които ръководеха човешката ми същност, за да остана в потока на „Съзнанието на Отца“, от който да черпя вдъхновение, напътствия, отговори на проблемите, ежедневно подхранване, ежедневно здраве, ежедневна закрила. Всъщност осъзнах, че докато съм в този всекидневен поток на „Съзнанието на Отца“, никаква беда не може да ме споходи и всяка моя нужда ще бъде задоволявана. И най-вече:

„Съзнанието на Отца“, което ме изпълваше, щеше направи необходимото за хората в крайна нужда от изцеление и утеха.

Трябваше непрекъснато да се боря с възмущението си срещу суровата реалност на битието, да се вслушвам във „вътрешния глас“ и да се подчинявам на „Висшата Воля“ на „Отца“. Тази „Висша Воля“ бе „Съвършената Любов“, насочена да действа изцяло за мое добро. Би било изключително глупаво, осъзнах аз, да продължавам по пътя на „своеволието“, което бе диктувало поведението ми до този момент.

Именно тогава ме споходи вдъхновението да говоря на хората чрез притчи. Онези, които бяха готови да получат знанията, щяха да ги разберат и да ги използват добре.

Но, както се оказа, дори и моите ученици не можаха да се освободят достатъчно от еврейската доктрина, за да разберат принципа на съзнанието и действието на **Божествената „Съзидателна Сила“** на сътворението. (И до сега това си остава загадка за всички, с изключение на духовно просветените.)

Одухотворените думи на просветление не могат да бъдат напълно разбрани от човешкия ум изведнъж, затова тези **Писма** трябва да се четат бавно и придружени с много размишления и молитви, за да бъдат правилно разбрани.

Запомнете, че ако не се върнете към **„детето в себе си“** (т.е. да се освободите от безполезните убеждения, предразсъдъци, негодувание, амбиции и пориви на егото) с ум, изпълнен с почуда и безрезервна вяра, няма да успеете да проумеете както трябва настоящия текст.

За да станете отново „дете“, трябва да се постараете, за да се освободите от всичко, втълпено ви в миналото.

Ако страдате психически или емоционално, или физически, то е само защото каквито и да са най-искрените ви убеждения, те не са полезни за вас и не насърчават благополучието ви.

Време е да преразгледате **НАЧИНА СИ НА МИСЛЕНЕ**. Доволни ли сте от него?

Решенията са във ваши ръце и когато ги вземате, можете да призовете **„Отца“** на помощ, за да направите промените, и помощта със сигурност ще ви бъде оказана – при условие, че не изпитвате съмнения.

Ето защо ви приканвам да продължите да четете следващите страници. Отново ви напомням колко важен е начинът ви на мислене, който е съвкупност от съзнателната и подсъзнателната ви нагласа.

Жизненоважно е да знаете, че никаква част от човешката ви нагласа не произхожда от духовното измерение.

Тя е изцяло земна и вероятно основана на митични идеи, предразсъдъци, заблуди, неприязън, погребани спомени за обиди от миналото и заучени методи за справяне с възходите и паденията в живота. Вашето човешко мислене (включително религиозните идеи и убеждения) определят средата, взаимоотношенията, преживяванията, успехите, неуспехите, щастieto и нещастieto ви. То е отговорно дори за болестите и злополуките, които ви спхождат. Нищо не е случайно. Всичко е изтъкано от вътрешните нишки на личното ви съзнание – мисли, очаквания, вярата ви в живота, съдбата, „Бог“. Вие живеете такъв свят, какъвто си изградите. Ето защо деца, отглеждани при едни и същи условия, се различават по характер, когато пораснат. Всеки има свой собствен индивидуален начин на мислене, изграден въз основа на индивидуалния си характер.

Ако още от раждането си не бяхте започнали да развивате нагласите и мисленето си, щяхте да сте несъзнателни като статуя, лишена от чувства, реакции и мисъл. Щяхте да се взирате с празен поглед в света и, макар около вас да кипи от живот, нищо нямаше да проникне в съзнанието ви, тъй като щяхте да сте лишени от способността да реагирате. Нищо нямаше да може да ви направи щастливи или нещастни, нямаше да реагирате, дори наблизо да избухнеше бомба.

Без изградено мислене нямаше да имате живот и развитие, нямаше да съществува добро или зло. Вашият ТИП на мислене определя качеството ви на живот. Това е първата Истината на Битието, която искам да осмислите и разберете напълно.

Освен това имайте предвид, че носите мисленето си навсякъде с вас до края на живота си.

Не можете да избягате от него и ден след ден то ще определя вида на съществуването, което сте имали в миналото. Много хора цял живот си мислят, че нямат късмет. Струва им се, че другите се отнасят с тях подло, грубо и обидно и по този начин вгорчават живота им.

Те вярват, че „другите“ се карат с тях и непрекъснато им създават трудности, докато те самите са напълно невинни и не са отговорни за нито една провокация.

Напротив – „другите хора“ не са виновни. Вашата нагласа привлича негативни обстоятелства към вас.

Много хора отказват да приемат вероятността те сами да са виновни за проблемите си. За някои е по-трудно да се изправят лице в лице с недостатъците си, отколкото за онези, които имат вътрешната сила и самоувереност, за да погледнат на себе си обективно.

Искрената молитва привлича „Творческото Съзнание на Отца“ в ума ви и тихо и незабележимо пречиства човешкото съзнание от всичко, което ви безпокои. Това е много постепенен процес на вътрешно пречистване и развитие.

ЕМОЦИОНАЛНИ МОДЕЛИ

Вашите емоционални модели могат да бъдат толкова вредни за цялостното ви благосъстояние, както и вашият начин на мислене.

Начинът ви на мислене заедно с вашите емоционални модели представляват вашите творчески инструменти.

Заедно те създават необходимите насоки за бъдещи притежания, събития и обстоятелства.

Тези ТВОРЧЕСКИ ИНСТРУМЕНТИ действат в живота ви, независимо дали го искате.

Далеч по-трудно е да откриете дълбоко заложените емоционални нагласи – съзнателни и подсъзнателни, – отколкото да разпознаете изградените у вас убеждения.

Хората често биват подвластни на негативните емоционални модели, без да го съзнават, тъй като често те са прикрити от моментни емоции, породени от ежедневието.

За да откриете какви са вашите действителни емоционални модели, задайте си въпроси от рода на изброените по-долу и бъдете напълно честни със себе си. Ако се опитвате да се скриете от истината за емоционалните си модели, просто ще се самозалъгвате и сами ще си попречите да постигнете доволното състояние на съществуване, на което би трябвало да се радвате.

Какво всъщност е отношението ви към ЖИВОТА? Напишете до себе си топло и изпълнено с разбиране писмо, в което да дадете искрени отговори на следните въпроси:

Доволни ли сте, че сте живи или бихте предпочели да не сте? Ако честният ви отговор е вторият вариант, тогава имате негативно отношение към съществуването си и водите вътрешна борба със себе си на най-дълбоко ниво. Съзнавате, че трябва да продължите ежедневно си съществуване, но дълбоко в себе си просто искате да се откажете. Вътрешната борба ви пречи да привлечете към себе си всичко онова, което бихте изпитвали, ако емоционалните ви модели бяха положителни.

Какво е действителното ви отношение към роднините? Таите ли дълбоко погребана враждебност, за която не искате да си признаете или дори не осъзнавате?

Какво е действителното ви отношение към работата, колегите, развлеченията, другите раси и т. н.?

Записвайте всичките си наблюдения за себе си и ги прибирайте на сигурно място.

Това упражнение е за вас и само за вас. Не го правите, за да станете по-добър човек или за да угодите на „Бог“, нито пък за да си спечелите одобрението на околните. Правите това, за да премахвате вътрешните бариери, които спират духовното ви развитие и постигането на пълно щастие.

Призовавам ви, ако решите да промените живота си като четете тези Писма всекидневно, да приберете своето писмо на сигурно място, с отбелязана на него дата на написване. Препрочетете го след една година и се насладете на промените, които ще забележите, че са настъпили в начина ви на мислене. Ще видите, че са настъпили промени и в начина ви на живот.

Запомнете, че молитвата и медитацията, насочени изцяло към вашия Създател, ще ви вдъхнат нови сили и ще ви донесат прозрение, което, на свой ред, ще доведе до промяна в отношението ви и в заобикалящата ви среда.

Когато се молите, в никакъв случай не се съсредоточавайте върху проблемите си, а винаги се молете за тяхното разрешаване. Оставете вашият Създател да ви внуши правилните решения, които човешкият ви ум не е в състояние да намери.

Например никога не казвайте на Съзидателния си „Отец“ колко сте болни. Концентрирайте се върху Силата, която незабавно ще помогне за облекчаването на състоянието ви (въпреки че съзнанието ви вероятно е твърде човешко, за да я почувства) и искрено благодарете за бързото си възстановяване, след което повярвайте истински в него.

Когато „благодарите“, вие приемате, признавате, вярвате и внушавате на съзнанието си факта, че вашата молитва е стигнала до „Съзнанието на Бащина Любов“ и в момента се „обработва“, за да може да се прояви във видимия свят, когато му дойде времето. Докато бях в Палестина, непрекъснато благодарях за работата си още преди тя да бъде изпълнена.

В никакъв случай след молитва не разправяйте на хората колко зле се чувствате или колко ужасно върви личния ви живот, или колко лошо е състоянието на държавата ви. Ако сте помолили Създателя си да разреши проблемите ви, финансовите ви затруднения или здравословните ви неприятности, представяте ли си колко обидно ще е за Него да повдигате отново негативите от миналото? Така веднага ще опорочите работата, с която Създателят се е заел.

Ако в мислите ви след молитвата старото ви негативно отношение не се е променило, продължете да се молите, докато не се освободите от него и наистина не повярвате, че Божествената намеса се е заела с проблема незабавно. Благодарете отново и отново за онова, което сте поискали. То със сигурност ще се материализира.

Днес по света има хиляди хора, които непрекъснато разчитат на Всемирния Създател да задоволи всяка тяхна нужда и съответно виждат с очите си многобройните благословии в живота си.

Загърбете страховете – те с нищо няма да ви помогнат. Обърнете се към „Отеца“ Създател като към **ИЗВОРА НА ВАШЕТО СЪЩЕСТВУВАНЕ**, зачеване, израстване, развитие, подхранване, възстановяване, изцеление, задоволяване на всяка ваша нужда, **ЗАКРИЛА** – всичко това в рамките на системата от **ДУХОВЕН ЗАКОН И РЕД**.

Осъзнайте, че цялата тази прекрасна работа е конструктивна, целенасочена и подредена.

Наистина зад вас, вашето семейство и условия на живот стои **ГЕНИАЛЕН УМ. ДОВЕРЕТЕ МУ СЕ**.

Не позволявайте на начина си на мислене да провали Божествената Съзидателна Работа!

Но най-вече помнете, че **Аз, Христос**, извършвам така наречените си чудеса, защото осъзнах, че „Божие царство“ е вътре в мен и че винаги мога да разчитам на своя „Отец“ **Създател** да работи в и чрез мен.

Запомнете, че имате индивидуално съзнание само защото сте го почерпили от **Съзидателното Съзнание на „Отца“**.

Когато личното ви съзнание бъде напълно прочистено от негативност, ще откриете, че и вие сте се превърнали в пречистен проводник на Съзидателното Съзнание на „Отца“. Вие също ще станете радостен източник на растеж, хранене, изцеление, закрила и задоволяване на нужди за всички около вас в рамките на системата от добре организирани закони и ред. Това мощно влияние ще се разпростре от вас до вашите семейства, приятели, съседи, земеделски земи, животни и посеви.

Както електричеството, което протича през ръцете ви, може да запали спиртна лампа в лаборатория, така вашата **ЖИЗНЕНА СИЛА** ще струи и обгръща благотворно всички, които се доближат до вас.

Това е целта на сътворението. Създадени сте, **за да изразявате Всемирното Съзидателно Съзнание** чрез ума и сърцето си. Аз, **ХРИСТОС**, дойдох сега, за да ви покажа как да го направите.

На първо място, вземете предвид в какво „състояние на съзнанието“ се намирах, когато извършвах така наречените си чудеса.

Не изричах точно определена молитва, а просто молех **Съзидателния Отец** да заструи чрез съзнанието ми в посока на конкретната нужда.

Осъзнавах ясно и визуализирах, че „**Съзидателното Съзнание на Отца**“ е динамичната действаща **Сила**, която се проявява във видимия свят като:

Творчество, интелигентно планиране, израстване, хранене и подхранване, закрила, изцеление, възстановяване, задоволяване на всяка нужда – и всичко това в рамките на система на закон и ред.

Осъзнах, че „**Съзидателното Съзнание на Отца**“ ще излъчи **истинската Си Същност** чрез моето съзнание, за да навлезе в съзнанието на онези, които молят за изцеление и искрено вярват, че ще го получат. Знаех също, че ако те „не вярват и не очакват да се излекуват“, тази им негативна нагласа ще попречи на влиянието на притока на **ПРИРОДАТА на „Съзнанието на Отца“** и изцелението няма да се осъществи.

Осъзнах и че лечението, извършвано от **Съзидателното Съзнание на Отца**, всъщност е **видимата земна проява на Любовта**.

Разбрах още, че работата, извършвана от **Съзидателното Съзнание на Отца** във видимия свят, е проявата на **любовта** – и благодарих за това.

Разбрах, че цялата материя на вселената произтича от **Всемирното Съзнание** – и благодарих за това.

Разбрах, че „**Съзидателното Съзнание на Отца**“ е „**работникът**“ и че **Той** е вечен и безкраен и нищо, нищо, освен човешкото съзнание, не може да му попречи да си свърши работата.

Ето защо освободих съзнанието си от всички човешки чувства и мисли и осъзнах, че съм съвършеният проводник за „**Любещия Отец**“, и разбрах, че съвършената воля на „**Любещия Отец**“ ще се изпълни в онзи, който се нуждае от изцеление.

Но имайте предвид следното: знаех също така, че това, което в съзнанието на човека е предизвикало неговото осакатяване, рани или болести, то е било изличено от тялото му. Въпросът бе дали нормалното му „съзнание“ щеше да предизвика завръщането на болестта, изцелена по божествен път.

Затова казвах на изцеления: „Върви си по пътя и не съгрешавай повече“.

Искам да знаете и да повярвате с цялото си сърце, че състоянието на съзнание, в което се намирам на земята, описано по-горе, е „състоянието на съзнание“, към което и вие трябва да се стремите с цялата си душа и сърце.

Просветлението, което получих в пустинята, ми даде възможност да постигана до голяма степен **ХРИСТОВОТО СЪЗНАНИЕ**, докато бях на земята. Но вие можете да последвате примера ми, ако имате волята да го направите, и аз ще ви помагам на всяка крачка. Може да почувствате присъствието ми, ако сте достатъчно чувствителни. Но дори известно време да не усещате нищо, не се отказвайте, защото докато се трудите да промените съзнанието си, ви уверявам, че ще се настройвате на вълната на моето **ХРИСТОВО СЪЗНАНИЕ** и аз ще бъда наясно с всичко, което ви се случва.

ЗНАЙТЕ, че вашата цел на земята е да развivate духовното си съзнание, докато не се издигнете над всичко човешко, което в момента ви пречи да вървите нагоре и докато накрая сами овладеете всички елементи и станете учители.

Осъзнайте, че когато **световното съзнание** се настрои напълно към „**Съзидателното Съзнание на Отца**“, всички неща, които пречат на благосъстоянието на човека, ще изчезнат. Повече няма да има комари, разпространяващи малария; скакалци, които унищожават посевите; тежки климатични условия; инфекции; вируси и всичко останало, което в момента да причинява проблеми на живите същества. Ще заживеете под плаща на всемирната закрила.

Когато вашето собствено съзнание се настрои идеално и в хармония с **Любещия Отец**, тогава и вие ще получите божествена закрила и ще се превърнете в проводници за: Съзидателни планове, израстване, хранене и подхранване, закрила, изцеление, възстановяване, задоволяване на всяка нужда, закон и ред.

ЛЮБЕЩИЯТ ОТЕЦ ще действа в ума, сърцето, тялото и делата ви.

Той ще действа и във всички онези, към които насочите силата му.
